

[Carsten Andersen]

en helt ny radikal tankegang, at ved, at der er flere, der deltager i beslutningsprocessen, har man forflygtiget ansvaret. Det er muligt, at De Radikale føler, efter at de er kommet i regering, at de ikke kan få lov til at deltage i nogen ting og derfor oplever en ansvarsforflygtigelse.

Men så, hr. justitsminister Ninn-Hansen, har jeg et spørgsmål, som jeg godt vil have svar på her. Det forlød i justitsministerens sidste runde, at dette skulle være færdigt i år. Var det folketingsåret eller kalenderåret, justitsministeren mente?

Mogens Elvensø (FP):

Når sagen kommer til behandling i Retsudvalget, vil vores medlem af udvalget, samtidig med at hun ser på denne nye lov, også sammenligne den med loven fra 1938. En lov, der har holdt sig i halvtredsindstyve år, kan jo ikke være helt dårlig; det skal man også tænke på.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til hr. Carsten Andersen blot dette, at jeg aldrig jager med udvalgene. Det synes jeg selv at jeg er lidt for klog til at gøre, for det betaler sig aldrig. Jeg mente, at vi gerne skulle have loven færdig i dette folketingsår. Men hvis man kan nå det inden nytår, synes jeg, det er udmærket, og jeg har forstået, at sagen er så langt fremme i behandlingen, at der skulle være en mulighed for det. Det er imidlertid noget, udvalget må afgøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om bureaukratbefriet nedrivningsret.

Af Mogens Elvensø (FP) m.fl.
(Fremsat 26/10 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Med dette unægtelig noget særprægede lovforslag vil Fremskridtspartiet gøre det muligt for en ejer fremover at nedrive sin ikkefredede ejendom uden offentlig tilladelse. Det er i øvrigt et forslag, som er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 142, som blev behandlet her i Folketinget den 18. marts 1983.

Lad mig indledningsvis bemærke, at det er lidt vanskeligt at tage et lovforslag i denne form seriøst. Lovforslag skal som bekendt, som det også fremgår af Folketingets forretningsorden, § 10, stk. 1, være affattet i lovsform, dvs. være formuleret som retsregler og ikke bare som almindelige ideer eller principper til overvejelse. Det fremgår således på ingen måde af dette forslag eller for den sags skyld af bemærkningerne til forslaget, hvilke af de gældende retsregler der ønskes ændret, eller blot på hvilke overordnede områder man ønsker ændringer. Alene af den grund mener jeg at forslaget må afvises.

Når det er sagt, vil jeg dog også understrege, at jeg som udgangspunkt er enig med forslagsstillerne i, at det bør være tilladt for den enkelte at råde over sin egen ejendom. Men bl.a. når det gælder bebyggelser, herunder ikke mindst boligejendomme, må der tages samfundsmæssige og individuelle hensyn, som i et vist omfang gør det nødvendigt at indskrænke en ejers fri råderet over sin ejendom.

Som jeg nævnte under behandlingen af lovforslag nr. L 142 i 1983, findes der bl.a. i det indre København ganske mange uheldige eksempler på, hvordan nedrivning af ejendomme har skadet det samlede bybillede og det eksisterende miljø.

Hvad findes der så reelt af begrænsninger i dag, når det gælder råderetten på ejendomsområdet? Ja, det følger for det første af kommuneplanloven, at hvis der i en lokalplan eller i en byplanvedtægt er fastsat bestemmelser om bevaring af en bebyggelse, vil ejeren ikke uden kommunens samtykke kunne foretage nedrivning af den pågældende ejendom. Lokalplanpligten vil også kunne forelige, hvor nedriv-